

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK	
Ügyszám: IV/02696-0/2021		Közigazgatási Kollégiuma	
Alkotmánybíróság A Budapest Környéki Törvényszék, mint első fokon eljáró bíróság útján		Érk.: 2021-06-02 Érk. módja: személyesen / postán / elektronikusan gyűjtőládában / faxon / email-en	
Példány: 1	Kezelőiroda:	Ügyszám: K.701.04.12020/G	
Melléklet: 18 db	<i>lu'</i>	Melléklet	Példány:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Tordai Szilárd László, lakcímem: [REDACTED] - indítványozó – a köztem mint felperes és a **Budapest Főváros Kormányhivatala** (1056 Budapest, Váci u. 62-64.) alperes között a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 33.K.28.549/2019/7. számon folyamatban volt perben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2021. március 1. napján meghozott és részemre 2021. április 6. napján kézbesített Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítélete ellen a törvényes határidőben, saját képviseltem útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.480/2020/7. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

Az alkotmányjogi panasz törvényi befogadhatósági feltételeivel kapcsolatos nyilatkozatok

1. A tisztelt Alkotmánybíróság hatásköre, valamint az alkotmányjogi panasz benyújtására való jogosultságom az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontján, valamint az Abtv. 27. §-án alapul.
2. Nyilatkozom, hogy a jelen ügyben valamennyi rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, továbbá nincs folyamatban sem perújítás, sem pedig egyéb jogorvoslat a törvényesség érdekében.
3. A Kúriához 2020. augusztus 14. dátummal kelt felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztettem elő jogi képviselőm útján, amelyben kértük a T. Kúriát, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú jogerős ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartani szíveskedjen.
4. A Kúria döntésének eredményeképpen a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a keresetemet elutasította.
5. Alkotmányossági szempontból vizsgálendő a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.480/2020/7. számú jogerős ítélete.

6. Magyarország Alaptörvényének 28. cikk, XXIV. cikk és XXVIII. cikk (1), (7) bekezdés értelmében kérem, hogy az indítványomat független és pártatlan bíróság tisztességesen, részrehajlás nélkül, ésszerű határidőn belül, döntéseiket törvényben meghatározottak szerinti indoklásukkal bírálják el.
7. Az eljáró tisztelt Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a számomra hátrányos következménnyel járó alaptörvény ellenes döntése sérti a szerzett jogaimat, valamint a (EGT) Közösségen belül az egyenlő bánásmódhoz való jogomat, mindezekből adódóan a szociális biztonság nyújtására való törekedés - a szerzett jogaim következményeként annak előnyeivel és várományaival - nem valósul meg.
- A Kúria a döntését arra alapozta, hogy kizárólag az ellátások összegének kiszámításához szükséges (Egyesült Királyság + Magyarország) időszakokat vette figyelembe, az Egyesült Királyságban (akkor még uniós országban) hivatalosan, járulékok vonásával a referencia időszakban keletkezett jövedelmemet pedig nem.
- Ítéletében „kizárólag” a magyar jogszabályok (Mmtv.) alapján állapítja meg a rokkantsági ellátásom összegét, de a referencia időszakban a ledolgozott napjaim összeszámolásánál – ezt helyesen alkalmazva – mégis figyelembe veszi az Alaprendelet vonatkozó jogszabályát, tehát nem kizárólag az Mmtv. alapján lett megállapítva az ellátásom.
- A rokkantsági ellátásom számításakor, alapvető alkotmányjogi jelentőségű jogaim sérültek, hivatkozva:
- Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdéseire, Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q) cikk (2) bekezdésére, Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdésére, valamint az Alaprendelet (4), (5) bekezdéseire, az Alaprendelet (13), (14) bekezdéseire, az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdéseire és az Alaprendelet 4. cikkére.
8. A Kúria döntésének eredményeképpen a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, ezáltal a rokkantsági ellátásom összege továbbra is az alapösszeg 50 százaléka, miközben a referenciaidőszakban 2016.01.01-2016.12.31 két uniós országban, egymást követően, folyamatosan az adott ország társadalombiztosítási rendszerében biztosított voltam. A 2016.01.01.-2016.11.23. időszakban az Egyesült Királyságban álltam munkaviszonyban és a társadalombiztosítási rendszeréhez tartoztam, hazaköltözésem után Magyarországon a novemberi tb. díja befizetésre került, majd 2016 decemberétől foglalkoztatott voltam Magyarországon.
9. Megállapítható az is, hogy a jelen alkotmányjogi panasz által felvetett jogkérdés az állampolgárok nagyobb csoportját érinti, vagy a jövőben érinteni fogja, mivel a munkaképtelen vagy megváltozott munkaképességű személyek Magyarországra történő visszatérése nagy számban várható, így a sérelmezett felülvizsgálati bíróság ítélete országos szinten, visszatérően jelentkező jogsérelmet eredményezhet a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor.
10. A jelen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletet 2021 április 6. napján, a hivatalos lakcímemen postai kézbesítéssel a feleségem vette át, az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdésében írt határidőben került benyújtásra.
11. Tekintettel arra, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság előtti eljárás – az Abtv. 54. § (1) bekezdés alapján – illetékmentes, ezért illeték lerovására az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nem kerül sor.

Pertörténet és a megsemmisíteni indítványozott döntés ismertetése

12. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) alapján igényelt ellátásra való jogosultság tárgyában Budapest Főváros Kormányhivatala III. kerületi Hivatala 2017. június 20. napján kelt 70-2-01029/2017/31. ügyszámú határozatával részemre 2016 július 1. napjától 47.250.- Ft rokkantsági ellátást állapított meg.
13. Az ellátásom megállapítása a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló 883/2004/EK és a végrehajtására kiadott 987/2009/EK rendelet, valamint a 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) és a 327/2011 (XII.29.) Korm. rendelet alkalmazásával történt.

Fellebbezésem folytán eljárta Budapest Főváros Kormányhivatala 2017. október 31. napján kelt 89-2-04870/2017/3. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

14. Keresetet nyújtottam be a bíróságra a másodfokú határozat ellen. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. augusztus 29. napján kelt. 59.M.638/2018/6. számú ítéletével a 89-2-04870/2017/3. számú másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította. A bíróság az ítélet indoklása szerint elfogadta azon kifogásomat, hogy az alaphatározatok nem tartalmazznak egyértelmű jogszabályi tájékoztatást arról, hogy mi alapján nem számították be az Angliában szerzett jövedelmemet, azaz nem volt egyértelmű a döntés alapja és jogszabályi háttere.
15. Budapest Főváros Kormányhivatala a megismételt eljárásban 2019. március 26. napján kelt 70-2-01029/2017/48. számú határozatával a számomra, mint felperesnek 2016. július 1. napjától havi 47.250.- forint összegű rokkantsági ellátást állapított meg.
A 2017. február 6. napján kelt határozat indoklása közli a BP-03U/200/005665-8/2017. számú elsőfokú komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló véleményt, amely szerint az egészségi állapotom mértéke 20%-os, a megállapított egészségi állapotom kialakulásának időpontja 2016. július 1. napja, az állapotom alapján D minősítési kategóriába tartozom és a rehabilitációm nem javasolt.

16. A határozat indoklása az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjára hivatkozással megállapította, hogy az ellátás összegének megállapításakor az Angliában szerzett jövedelmet figyelembe venni nem lehet, mert az ott megszerzett jövedelem nem képezheti alapját a pénzügyi egészségbiztosítási járuléknak. A határozat továbbá a 883/2004/EK rendelet 52. § (1) bekezdés a) pontjára utalással megállapította, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok alapján a külföldről származó jövedelem nem képezheti a havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítások alapját, ezért amennyiben a vizsgált időszakban csak külföldről származó keresettel rendelkeztél, akkor a rokkantsági ellátás elméleti összegét az alapösszegeből kell kiszámítani.

Fellebbezésem folytán eljárta Budapest Főváros Kormányhivatala 2019. július 11. napján kelt 89-2-00329/2019/2. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

17. A határozat a 883/2004/EK rendelet (a továbbiakban: Alaprendelet) 44. cikk (2) bekezdésére, 6. cikkére és 45. cikkére utalással megállapította, hogy „amennyiben az Alaprendelet 44. cikke alapján a másik „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállam nem

állapít meg részemre rokkantsági típusú ellátást, függetlenül attól, hogy a rokkantsághoz vezető keresőképtelenség kialakulása e tagállamban következett be, és erről határozatban értesíti a másik tagállamot, a másik tagállam - amennyiben a nemzeti jog szerinti jogosultsági feltételek fennállnak - köteles az ellátás megállapításáról a saját nemzeti szabályai alapján gondoskodni.”

A határozat leírja, hogy Magyarországon nem szereztem elegendő biztosítási időt az ellátás megállapításához, ezért az Egyesült Királyság illetékes szerve által igazolt biztosításban töltött időszakok összeszámításával áll fenn az ellátásra való jogosultságom. Az Egyesült Királyságban megszerzett és igazolt biztosítási időszak: 2006.04.06. és 2016.04.05. között 496 hét, azaz 3968 nap.

18. Az angliai ellátás iránti kérelmet a külföldi partnerszerv 2017. március 10. napján kelt határozatával elutasította, tekintettel arra, hogy joghatósága nem áll fenn és az ellátás megállapítása a magyar jogszabályok hatálya alá tartozik.

A határozat indoklása az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 7. § 25. pontja szerinti járulék fogalmára utalt és rögzítette, hogy a rokkantsági ellátás összegének megállapításához kizárólag az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerint, Magyarországon szerzett pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelem vehető figyelembe, hivatkozva az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára, amely szerint a tagállamnak lehetősége van arra, hogy az ellátások kiszámításának alapját kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerzett biztosítási időnek megfelelően határozza meg, ha egyébként a tagállam jogszabályai előírják, hogy az ellátást jövedelmek, járulékalapok, keresetek, egyéb összegek alapján kell kiszámítani. Az Mmtv. a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak összegét a különböző minősítési kategóriákra vonatkozóan a havi átlagjövedelem bizonyos százalékában határozza meg és rendelkezik a megállapítható legalacsonyabb és legmagasabb ellátás összegéről.

A 89-2-00329/2019/2. számú másodfokú határozattal szemben keresetet terjesztettem elő a határozat bírósági felülvizsgálata iránt, amely kereseti kérelemnek a bíróság helyt adott.

19. A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság 2020. február 28. napján kelt 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletével az alperes 89-2-00329/2019/2. számú másodfokú határozatát – a 70-2-01029/2017/48. számú elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal – hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

20. Keresetemben, mint felperes a 89-2-00329/2019/2. számú másodfokú határozat megváltoztatását kértem, arra hivatkozással, hogy a részemre megállapított rokkantsági ellátás mértéke a jogszabályi előírásoknak nem felel meg, mivel annak megállapításakor a Nagy-Brittanniában ledolgozott járulékok vonásával keletkezett jövedelmemet nem vették figyelembe, ezáltal a szerzett jogaim és az egyenlő bánáshoz való jogom sérült az Alaprendelet (4)-(5) bekezdései alapján.

Hivatkoztam továbbá az Alaprendelet (13) és (14) bekezdéseire, amelynek értelmében egyetlen tagállam szociális biztonsági rendszere alá kell tartoznom az ellátásom összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével.

Hivatkoztam az Alaprendelet 5. cikk a) és b) bekezdéseire, amely egyértelműen kimondja, hogy egy másik tagországban szerzett jövedelmet úgy kell tekinteni, mintha azt az adott

országban szereztem volna és az Alaprendelet 6. cikke alapján az ellátásra való jogosultságom megszerzését a biztosítási vagy tartózkodási időszakok összesítésével kell figyelembe venni. Járulékfizetési időszakról lévén szó, hivatkoztam az Alaprendelet 1. cikk t) pontjára, amely értelmezi a biztosítási idő jelentését, amely járulékfizetési időszakra vonatkozik.

21. Azon az állásponton voltam, hogy nem tartozok az Alaprendelet 44. cikk (2) bekezdésében meghatározott „A típusú jogszabályok” hatálya alá, mivel a biztosítási vagy tartózkodási idő tartalmától függ a rokkantsági ellátásom összege.
22. Az alperes védiratában az Alaprendelet 56.cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára és a 6. cikkére hivatkoztam: „az időszakok egybeszámítását teszik lehetővé az eljáró hatóságnak és nem a másik tagállamban megszerzett jövedelmek figyelembevételéről rendelkeznek.”

Az alperes védiratában rögzítette, hogy a rendelkezésre álló E205 UK igazolás szerint az Egyesült Királyságban 2006. április 06. és 2016. április 05. napja közötti időszakban 3968 nap biztosítási időt szereztem, továbbá közölte: „A felperes angliai ellátás iránti kérelmét a külföldi partnerszerv elutasította joghatóság hiányára hivatkozva.”

Az alperes továbbá az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjára és a 12. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozott, hogy sem a referencia időszakban, sem a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőzően nem rendelkeztem legalább 180 naptári nap pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapot képező jövedelemmel, ezért az ellátás megállapításánál a 2016. évben irányadó alapösszeg, 94.500.- forint került figyelembevételre a rokkantsági nyugdíjam összegének megállapításakor.

23. A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletében alaposnak nevezte a keresetemet, amelyben a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló Alaprendeletből, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendeletből (a továbbiakban: Végrehajtási Rendelet) és az Mmtv-ből a következő jogszabályokat sorolta fel:
Alaprendelet 5. cikk, a) bekezdését, 6. cikkét, 44. cikkét, 45. cikkét, 51. cikk (1) bekezdését, 52. cikkét, 56. cikkét, továbbá a Végrehajtási Rendelet 12. cikkét, az Mmtv. 1. § 3. pontját, 12. § (1) bekezdés c) pontját és a 14. § (4) bekezdését.

A Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletének az indoklásában kifejti, hogy az alperesi határozat jogszerűen hivatkozott az Alaprendelet 44. cikkére, mivel az Alaprendelet VI. melléklete alapján Magyarország és az Egyesült Királyság is az „A” típusú ellátási rendszerbe tartozik a rokkantsági ellátások tekintetében.

24. Továbbá kifejtette, hogy az alperesi határozat alaptalanul állapította meg, hogy a rokkantsági ellátás összegének megállapításához az Egyesült Királyságban szerzett jövedelem nem vehető figyelembe, hanem kizárólag az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerinti, Magyarországon szerzett pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapot képező jövedelem vehető figyelembe, az alábbiak szerint:

„Alaposan hivatkozott arra az alperes, hogy az Alaprendelet 6. cikke és a Végrehajtási Rendelet 12. § (2) bekezdése az időszakok összesítésére vonatkozik, és ennek alapján került összeszámításra a felperes rokkantsági ellátásához szükséges, az Egyesült Királyságban és a Magyarországon szerzett biztosítási ideje, ez a rendelkezés azonban

nem zárja ki a másik tagállamban szerzett jövedelem figyelembevételét a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor.”

25. Jelen ügy szempontjából a Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletében kulcs fontosságú tényt állapít meg a következők szerint:

„Az alperes ebben a körben az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontjára is hivatkozott, azonban ezen rendelkezést a kizárólag az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó 44. cikk nem rendeli alkalmazni.”

26. A Bíróság indoklásában kifejtette, hogy alaposan hivatkoztam az Alaprendelet 5. cikkének a) pontjára, hogy a másik tagállamban szerzett jövedelmet a rokkantsági ellátás összegének megállapításakor figyelembe kell venni, mivel ezen rendelkezés kimondja, hogyha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre.

27. Az alperes határozatában rögzítette, hogy amennyiben az Alaprendelet 44. cikke alapján a másik „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállam nem állapít meg részemre rokkantsági típusú ellátást, függetlenül attól, hogy a rokkantsághoz vezető keresőképtelenség kialakulása e tagállamban következett be, és erről határozatában értesíti a másik tagállamot, a másik tagállam – amennyiben a nemzeti jog szerinti jogosultsági feltételek fennállnak – köteles az ellátás megállapításáról a saját nemzeti szabályai alapján gondoskodni.

A 44. cikk (2) bekezdése azonban nem zárja ki egy másik tagállamban szerzett jövedelem figyelembevételét, hanem azt mondja ki, hogy azon tagállam intézményétől jogosult az ellátásra, amikor a munkaképtelenséget követően a rokkantság bekövetkezett, azaz jelen esetben magyar hatóságtól, és az ellátás megállapításakor a magyar jogszabályokat alkalmazzák.

28. A bíróság nem osztotta az alperes álláspontját, amely szerint a Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja alapján megállapítható, hogy az átlagjövedelem kiszámításakor csak a Magyarországon szerzett jövedelmet kell figyelembe venni, figyelemmel az alaprendelet 5. cikkének a) pontjára.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes az Alaprendelet 5. cikk a) pontjával ellentétesen nem vette figyelembe a rokkantsági ellátásom megállapításakor az Egyesült Királyságban szerzett jövedelmemet, ezért a bíróság az alperes jogszabálysértő határozatát a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

29. A bíróság rögzítette, hogy a megismételt eljárás során az alperesnek a felperes rokkantsági ellátás alapjául szolgáló átlagjövedelmét az Egyesült Királyságban szerzett jövedelmeinek figyelembevételével kell kiszámolnia.

„Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.”

„Az ítélet 2020. február 28. napján jogerős és végrehajtható.”

30. Az alperes Budapest Főváros Kormányhivatala Tordai Szilárd László felperes, személyem ellen a társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú ítélete ellen a BP/1202/00833-9/2019. ügyiratszámú, Kfv.VII.37.480/2020/1 iktatási számú felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához.

Idézet az alperes BP/1202/00833-9/2019. ügyiratszámú felülvizsgálati kérelméből

”
A jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének biztosítása miatt indokolt, tekintettel arra, hogy minden olyan ügyben ennek megfelelően kell alkalmazni a jogszabályt, amelynél kizárólag „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállamokban volt biztosított az ügyfél. Továbbá indokolt lehet az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége az ügyben, valamint

álláspontunk szerint a tárgyi bírósági ítélet a Kúria által közzétett ítélkezési gyakorlatától jelentősen eltér.

”

31. A Kfv.VII.37.480/2020/4. ügy számú végzés rendelkező része alapján:
„A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontja alapján a Kúria közzétett ítélkezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt befogadja.
E végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.
Budapest, 2020. június 22.”

32. A Kfv.VII.37.480/2020/5. ügy számú, 2020. június 22. napján kelt végzésben rögzítettek alapján a Kúria – számomra, mint a kérelmet előterjesztő fél ellenfele részére – lehetőséget biztosított ellenkérelem betérjesztésére.

2020. augusztus 14. dátummal kelt felülvizsgálati ellenkérelmet terjesztettem elő jogi képviselőm útján, kértük a tisztelt Kúriát, hogy a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. számú jogerős ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartani szíveskedjék.

A megsemmisíteni indítványozott döntés ismertetése:

33. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.480/2020/7. ügyszámú, 2021. március 1. dátummal kelt ítéletének rendelkező részében a Budapest Környéki és Munkaügyi Bíróság a 33.K.28.549/2019/7. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a keresetemet elutasította.
34. Indoklásában a tényállás [1] fejezetének utolsó bekezdésében rögzíti: „Az ellátás összegének meghatározása az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja és az EK rendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontja együttes értelmezésével történt.”

Továbbá a [2] fejezetében leírja, hogy Magyarországon a referencia időszakban nem rendelkeztem pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapot képező jövedelemmel, ezért az ellátás megállapításánál az alapösszeget kellett figyelembe venniük. Álláspontja szerint „A referenciaidőszakban a külföldről származó jövedelem nem képezheti a havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítás alapját, tekintettel arra, hogy a havi átlagjövedelem a referencia időszakban elért az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL törvény (továbbiakban: Art.) hatálya alá tartozó pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem. Az angliai munkaviszonyból származó jövedelem nem minősül ilyen figyelembe vehető jövedelemnek.”

35. A Kúria döntése és jogi indokai részben a 18. résztől:

„[18] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az Mmtv. 1. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek szabályai szerint kell alkalmazni, így a 883/2004/EK rendelet, valamint az ehhez kapcsolódó konkrét eljárási szabályokat tartalmazó 987/2009/EK rendelet (EKr.vhr.) szerint. Az EK rendelet általános elvként rögzíti, hogy alapvető célja a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása mellett az egyes nemzeti jogszabályok egymással összhangban történő alkalmazására egy koordinációs rendszer kidolgozása. E célkitűzéseket a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá az EK rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.

Szükséges, hogy a közösségen belül mozgó személyek csak egyetlen tagállam szociális biztonsági rendszere alá tartozzanak, csak egy tagállam jogszabályai kerüljenek alkalmazásra, a nemzeti jogszabályok halmozódása elkerülése céljából.

[19] A koordinációs rendszer egyik legfontosabb eleme az időszakok összesítése. Ennek lényege, hogy egy tagállam illetékes intézménye oly módon veszi figyelembe a más tagállam szabályai szerint szerzett biztosítási, (...) tevékenységi vagy tartózkodási időket, mintha azokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg. Az Mmtv. szerinti rehabilitációs ellátás és rokkantsági ellátás az „A” típusú jogszabályi körbe tartozik, tekintettel arra, hogy az ellátások összege nem függ az előzetes biztosítási idő mértékétől, ez csupán az ellátásokra való jogosultság megállapítása során figyelembe vett tényező. Ezért Magyarországon az EGT államban szerzett biztosítási idő számítására és a jogosultsághoz történő beszámításra csak annyiban van szükség, amennyiben a jogosultság megállapításához a magyar biztosítási idők nem elégségesek. Az előzetes biztosítási idő szükséges mértékét, mint jogosultsági feltételt az Mmtv. 2. § (1) bekezdés a) pontja tartalmazza.”

A Kúria ítélete alapján az uniós rendeletek figyelembevételével az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett. Kiemeli az Mmtv. 2. § (2) bekezdés kivételt jelentő eseteit.

A Kúria a [20] résznél a helyállónak találta, hogy Magyarország és az Egyesült Királyság is „A” típusú jogszabályokat alkalmaz, azaz a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idő tartamától független. Az EK rendelet 44. cikk (1) bekezdésre és VI. mellékletére hivatkozott.

„[21] Az EK rendelet 45. cikke – a biztosítási vagy tartózkodási időtől függő ellátásra jogosultsági feltétel esetében – az 51. cikk (1) bekezdését értelemszerűen alkalmazandó szabályként jelöli meg. Az EK rendelet 51. cikk (1) bekezdése az időszakok összesítésére vonatkozó különös rendelkezéseket tartalmazza és kizárólag a biztosítási időhöz kötött jogosultságok esetében rendeli az időszakok összesítését, a jövedelmek összeszámításáról nem rendelkezik.

[22] Az EK rendelet 46. cikke csak a „B” típusú jogszabályok vagy „A” és „B” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre vonatkozóan rendeli alkalmazni az 5. fejezet rendelkezéseit. A 46. cikk a felperes vonatkozásában nem alkalmazható, mivel ő kizárólag „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozik. A 44. cikk (2) bekezdése értelmében az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozott, és kizárólag az A típusú jogszabályok szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási időt, az ellátásokra kizárólag annak a tagállamnak az intézményétől jogosult

amelynek jogszabályait akkor alkalmazták, amikor a munkaképtelenséget követően a rokkantság bekövetkezett, szükség esetén figyelembe véve a 45. cikket, és az ilyen ellátásokat az említett jogszabályokkal összhangban kapja, azaz a felperes esetében csak az egyik tagállam, azaz Magyarország szabályait kell alkalmazni. Az EK rendelet 44. cikke a jelen esetre vonatkoztatva sem az 52.-53. és 56. cikkek alkalmazását nem írja elő, ugyanis ezek a rendelkezések már a külön fejezetben szabályozott öregségi és túlélő nyugdíjakra vonatkozna. Rokkantsági ellátásokra ezeket a rendelkezéseket csak akkor lehet alkalmazni, ha ezt az EK rendelet külön előírja. A kizárólag az „A” típusú jogszabályokat érintő tényállásokra ilyen utalás csak az 53. cikk (3) bek. és 55. cikk (3) bek. vonatkozásában van, de ezek itt nem relevánsak. Ezek a rendelkezések az ellátások halmozódására, illetve más tagállamból szerzett jövedelemre vonatkozna, mint kizáró-felfüggesztő feltételre. Azonban a jelen perben nem merül fel halmozódás kérdése, mivel az Egyesült Királyságban nem állapították meg a felperes részére – joghatóság hiányára hivatkozással – semmilyen ellátást.

[23] Felperes egymást követően tartozott két „A” típusú jogszabályokat alkalmazó tagállam joga alá. Magyarországon megállapították a rokkantságát, ezt követően a magyar szabályok alapján kell megállapítani az ellátásra való jogosultságát. A 45. cikk a jogvita elbírálása szempontjából nem releváns, mert jelen esetben nem az egy adott szakmában, tevékenységben szerzett időknél van jelentősége, tekintettel arra, hogy az Mmtv. alapján szinte bármilyen biztosítási idővel lehet jogot szerezni az ellátásokra.

[24] A fentiek szerint mivel a felperes kizárólag a magyar intézménytől jogosult ellátásra, amelyet magyar jogszabályok alapján állapítanak meg a részére, ezért kizárólag a magyar jogszabályok (Mmtv.) alapján kell megállapítani a rokkantsági ellátás összegét.

[25] Az Mmtv. 12. § által szabályozott rokkantsági ellátás összegének meghatározását a jogosult korábbi jövedelme, azaz a havi átlagjövedelem képezi azzal, hogy az Mmtv. az ellátások minimum és maximum összegét szigorú korlátok közé szorítja. A havi átlagjövedelem fogalmát az Mmtv. 1. § (2) bekezdésének 3. pontja határozza meg. Eszerint a havi átlagjövedelem a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző naptári évben (referencia időszak) elért, pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem napi átlagának harmincszorosa; ha a jogosult a referencia időszakban nem rendelkezik legalább 180 naptári napi jövedelemmel, a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző 180 naptári napi jövedelem napi átlagának harmincszorosa. Amennyiben a megváltozott munkaképességű személyek ellátására való jogosultság feltételeinek megfelelő személy nem rendelkezik a rokkantsági ellátás összegének megállapításánál figyelembe vehető az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja szerinti havi átlagjövedelemmel, akkor az Mmtv.-ben az adott ellátási kategória vonatkozásában meghatározott minimum összegre jogosult. Az Mmtv. a havi átlagjövedelem meghatározásánál nem rendeli az EGT tagállamban szerzett jövedelmek figyelembevételét, szemben például a keresőtevékenység meghatározásánál, amikor úgy rendelkezik, hogy az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén az EGT államban, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy esetén az egyezményben részes államban fennálló kereső tevékenység is keresőtevékenységnek minősül.

[26] Mindezekből látható, hogy a rokkantsági ellátás összege nem önmagában a jövedelem szerzéshez kapcsolódó jogkövetkezmény, hanem ahhoz, hogy az adott jövedelem után pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetés is történjen. Nem vitatottan a felperes az Egyesült Királyságban szerzett jövedelme után e járulékot nem fizette meg, ezért a külföldi jövedelem figyelembevételére nem volt lehetőség. Felperes Magyarországon sem a referencia időszakban, sem a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző időszakban nem rendelkezett legalább 180 naptári napi pénzbeli egészségbiztosítási

járadék alapot képező jövedelemmel, ezért az ellátás megállapításánál az alapösszeget kell figyelembe venni.

[27] Az EK rendelet 6. cikke kiköti, hogy a más tagállamokban felhalmozott társadalombiztosítási időszakokat is figyelembe kell venni a társadalombiztosítási ellátáshoz való jog meghatározásakor (összevonódási szabályok). Ezért az alperes jogszerűen járt el, amikor az Egyesült Királyságban szerzett biztosítási időt úgy tekintette, mintha azt a felperes Magyarországon szerezte volna és ennek megfelelően állapította meg a felperes rokkantsági ellátásra való jogosultságát. Az EK rendelet 6. cikke és az EK Vhr. 12. cikke kizárólag az időszakok összesítésére vonatkozó rendelkezést tartalmaz és nem tér ki, nem is terjeszthető ki ezen cikk egy másik tagállamban megszerzett jövedelem figyelembevételére.

[28] Az EK rendelet 5. cikkében megfogalmazott, a nemzeti hovatartozástól független egyenlő bánásmód alapelve az Európai Unió egyik legfontosabb alapelve, amely az állampolgárságon alapuló diszkrimináció tilalmát jelenti, azaz azt, hogy egy adott tagállam területén jogszerűen tartózkodó személy vonatkozásában ugyanazok a jogok és kötelezettségek az irányadóak, mint a saját állampolgárai tekintetében. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az EK rendelet 5. cikke alapján látta kötelezően beszámítandónak a felperes rokkantsági ellátása összegébe az Egyesült Királyságban szerzett jövedelmét. Az EK rendelet 5. cikke értelmében ugyanis, ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyeket egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre. Jelen esetben azonban a rokkantsági ellátás összege meghatározásánál nem önmagában a jövedelem szerzéshez fűződik jogkövetkezmény a fentebb kifejtettek szerint, hanem ahhoz, hogy az adott jövedelem után az Art.-ban előírt pénzügyi egészségbiztosítási járulék fizetés is megtörtént.

[29] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletét – a Kp. 121. § a) pontja alkalmazásával – hatályon kívül helyezte és a felperes keresetét elutasította.”

36. A Kúria Kfv.VII.37.480/2020/7. ügy számú ítélet, döntés elvi tartalmában leírja:

„[30] A referencia időszakban az Egyesült Királyságból származó jövedelem nem képezi az Mmtv. szerinti havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítás alapját, amennyiben az nem minősül az Art. hatálya alá tartozó pénzügyi egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelemnek. Ilyen esetben az ellátás megállapításánál – az Mmtv. szerinti havi átlagjövedelem hiányában – az Mmtv. 12. §-a szerinti alapösszeget kell figyelembe venni.”

Az Alaptörvény és a rokkantsági ellátással összefüggő jogszabályok alkalmazandó rendelkezései

37. Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q) cikke:

„(1) Magyarország a béke és a biztonság megteremtése és megőrzése, valamint az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.

(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

38. Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdései:

*„(1) * Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.*

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.”

39. Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdése:

„(1) Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében.”

40. Magyarország Alaptörvénye G) cikk, (2) bekezdése:

„(2) Magyarország védelmezi állampolgárait.”

41. Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdése:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

42. Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1), (7) bekezdései:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

43. Magyarország Alaptörvénye 28. cikke:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

44. Alaprendelet (4), (5) bekezdései:

„(4) Fontos a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása és kizárólag egyetlen koordinációs rendszer kidolgozása.

(5) Egy ilyen koordináció keretében a Közösségen belül biztosítani kell a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.”

45. Alaprendelet (13), (14) bekezdései:

„(13) A koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a Közösségen belül mozgó munkavállalók, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik megtartsák szerzett jogait és előnyeiket, valamint ezek várományát.

(14) E célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.”

46. Alaprendelet 4. cikk:

„Egyenlő bánásmód

E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

47. Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései:

„a) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a szociális biztonsági ellátások és egyéb jövedelmek kézhezvétele meghatározott jogkövetkezményekkel jár, az ilyen jogszabályok vonatkozó rendelkezéseit ugyancsak alkalmazni kell az olyan egyenértékű ellátások kézhezvételére, amelyet egy másik tagállam jogszabályai alapján szereznek, **illetve egy másik tagállamban szerzett jövedelemre;**

b) ha az illetékes tagállam jogszabályai szerint a jogkövetkezmények meghatározott tényállás vagy események bekövetkezésének tulajdoníthatók, az említett tagállamnak a hasonló tényállások vagy események bármely tagállamban történő bekövetkezését oly módon kell figyelembe vennie, **mintha azok a saját területén következtek volna be.**”

48. Alaprendelet 6. cikk:

„E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában egy tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai:

- **az ellátásokra való jogosultság megszerzését, fenntartását, időtartamát vagy feléledését,**

- a jogszabályok alkalmazását, vagy

- a kötelező, szabadon választható folytatólagos vagy önkéntes biztosításhoz való hozzáférést vagy azok alóli mentességet

a biztosítási, szolgálati, önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi vagy tartózkodási idő megszerzésétől teszik függővé, a szükséges mértékben oly módon veszi figyelembe a más tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási, szolgálati, önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi vagy tartózkodási időket, mintha azokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna meg.”

49. Alaprendelet 1. Cím, 1. cikk t) bekezdése:

„t) „biztosítási idő”: **az a járulékfizetési időszak, szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek;**”

50. Alaprendelet 21. cikk:

Pénzbeli ellátások

„(1) Az illetékes tagállamtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező vagy tartózkodó biztosított személy és családtagjai pénzbeli ellátásokra jogosultak, amelyeket az illetékes intézmény nyújt az általa alkalmazott jogszabályoknak megfelelően. Az illetékes intézmény és a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény megállapodása alapján azonban az ilyen ellátásokat nyújthatja a lakóhely vagy tartózkodási hely szerinti intézmény az illetékes intézmény költségére, az illetékes tagállam jogszabályainak megfelelően.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat az átlagjövedelem vagy az átlagos járulékalap alapján kell kiszámítani, az átlagos jövedelmet vagy átlagos járulékalapot kizárólag az említett jogszabályok szerint szerzett időszakban igazoltan kifizetett jövedelem vagy alkalmazott járulékalapok alapján határozza meg.

(3) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat a szokásos jövedelem alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos jövedelmet, vagy adott esetben az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos jövedelem átlagát veszi figyelembe.

(4) A (2) és (3) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni azokra az esetekre, amikor az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok egy meghatározott referenci-időszakot állapítanak meg, amely a szóban forgó esetben részben vagy egészben megfelel az érintett személy által egy vagy több másik tagállam jogszabályai alapján szerzett időszakoknak.”

51. Alaprendelet 44. cikk (1), (2), (3) bekezdései:

„(1) E fejezet alkalmazásában az „A típusú jogszabályok” azok a jogszabályok, amelyek értelmében a rokkantsági ellátás összege a biztosítási vagy tartózkodási idők tartamától független, és amelyet az illetékes tagállam a VI. mellékletben kifejezetten megjelöl, míg a „B típusú jogszabályok” az összes többi jogszabály.

(2) Az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozott, és kizárólag az A típusú jogszabályok szerint szerzett biztosítási vagy tartózkodási időt, az ellátásokra kizárólag annak a tagállamnak az intézményétől jogosult, amelynek jogszabályait akkor alkalmazták, amikor a munkaképtelenséget követően a rokkantság bekövetkezett, szükség esetén figyelembe véve a 45. cikket, és az ilyen ellátásokat az említett jogszabályokkal összhangban kapja.

(3) Az a személy, aki a (2) bekezdés szerint nem jogosult ellátásra, részesül azokban az ellátásokban, amelyekre egy másik tagállam jogszabályai szerint továbbra is jogosult, szükség esetén figyelembe véve a 45. cikket.”

52. Alaprendelet 46. cikk:

„Csak B típusú jogszabályok vagy A és B típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyek

(1) Az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két vagy több olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyek közül **legalább az egyik nem alkalmaz**

A típusú jogszabályokat, az 5. fejezet szerint jogosult ellátásokra, amely fejezetet értelemszerűen kell alkalmazni, a (3) bekezdés figyelembevételével.”

53. Végrehajtási Rendelet 9. cikk (1) bekezdése:

„(1) Két vagy több tagállam, illetve azok illetékes hatóságai a végrehajtási rendeletben előírtaktól eltérő eljárásokban is megállapodhatnak, amennyiben ezek az eljárások nem sértik az érintett személyek jogait vagy kötelezettségeit.”

54. Végrehajtási Rendelet 12. cikk (2), (5), (6) bekezdései:

„(2) A valamely tagállam jogszabályai alapján megszerzett vonatkozó biztosítási, munkavállalási, önálló vállalkozói vagy helybenlakási időszakokat hozzá kell adni a bármely más tagállam jogszabályai alapján megszerzett ilyen jellegű időszakokhoz, amennyiben az az alaprendelet 6. cikkének alkalmazása céljából szükséges, feltéve, hogy ezek az időszakok nem fedik egymást.”

„(5) Bármely, kettő vagy több tagállam jogszabályai alapján egyenértékűnek tekintett időszakot csak azon tagállam intézménye veszi figyelembe, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak előtt utoljára kötelezően tartozott. Abban az esetben, ha az érintett személy az említett időszak előtt nem tartozott kötelezően valamely tagállam jogszabályainak hatálya alá, azon tagállam intézménye veszi figyelembe az említett időszakot, amely jogszabályainak hatálya alá az érintett személy az említett időszak után először tartozott kötelezően.

(6) Abban az esetben, ha nem lehet pontosan meghatározni azt az időszakot, amelyben bizonyos biztosítási vagy helybenlakási időszakokat egy tagállam jogszabályai alapján megszerezték, vélelmezni kell, hogy ezek az időszakok nem fedik át egymást egy másik tagállam jogszabályai alapján megszerzett biztosítási vagy helybenlakási időszakokkal, és – ha az az érintett személy számára előnyös – figyelembe kell őket venni, amennyiben ésszerűen számításba vehetők.”

55. Végrehajtási Rendelet 20. cikk (1) (2) bekezdései:

„(1) A megfelelő intézmények közlik az alaprendelet II. címe szerint valamely személyre alkalmazandó jogszabályok szerinti tagállam illetékes intézményével az azon időpont megállapításához szükséges információt, amelytől kezdve a jogszabályokat alkalmazni kell, valamint az azon járulékok megállapításához szükséges információt, amelyek fizetésére a személy és annak munkáltatója vagy munkáltatói e jogszabályok alapján kötelezettek.

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amelynek jogszabályai valamely személyre vonatkozóan az alaprendelet II. címe szerint alkalmazandóvá válnak, az ezen jogszabályok hatálybalépésének időpontjára vonatkozó információt elérhetővé teszi azon tagállam illetékes hatósága számára, amely jogszabályainak hatálya alá a személy legutóbb tartozott.”

56. Végrehajtási Rendelet 47. cikk, (2), (3) bekezdései

„B. Az alaprendelet 44. cikke szerinti A típusú jogszabályok szerinti ellátások iránti kérelem megvizsgálása

(2) Az alaprendelet 44. cikkének (3) bekezdésében említett esetben a kapcsolattartó intézmény az érintett személyre vonatkozó valamennyi dokumentumot továbbítja annak az intézménynek, amelynél az érintett korábban biztosított volt, és ez utóbbi intézmény megvizsgálja az esetet.

(3) A végrehajtási rendelet 48–52. cikkét nem kell alkalmazni az alaprendelet 44. cikkében említett kérelmek vizsgálatára.”

57. Mmtv. 1. § (1) bekezdése, (2) bekezdés 2., 3., 4. b) pontjai:

1. § (1) E törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek) hatálya alá tartozó személyre és ellátásra az uniós rendeletek, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.

(2) E törvény alkalmazásában:

2. EGT-állam: az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, továbbá az az állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az **Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez;**

3. havi átlagjövedelem: a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző naptári évben (a továbbiakban: referencia-időszak) elért, **pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelem** (a továbbiakban: jövedelem) napi átlagának 30-szorosa; ha a jogosult a referencia-időszakban nem rendelkezik legalább 180 naptári napi jövedelemmel, a kérelem benyújtásának napját közvetlenül megelőző 180 naptári napi jövedelem napi átlagának 30-szorosa; ha a jogosult amiatt nem rendelkezik 180 naptári napi jövedelemmel, mert a vizsgált időszakban vagy ennek egy részében táppénzben, baleseti táppénzben részesült, ha az számára kedvezőbb, a táppénzt, baleseti táppénzt megelőző 180 naptári napi jövedelmet kell figyelembe venni;

4. b) az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén az EGT-államban, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy esetén az egyezményben részes államban - **a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján - fennálló keresőtevékenység is keresőtevékenységnek minősül;**

58. Mmtv. 12. § * (1) * bekezdés c) pontja:

„c) a 3. § (2) bekezdés b) pont bc) alpontja szerinti esetben a havi átlagjövedelem 65 százaléka, de legalább az alapösszeg 50 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 150 százaléka,”

59. Mmtv. 14. § (4) * bekezdése:

„(4) * A rehabilitációs hatóság a biztosításban töltött idő és a havi átlagjövedelem számításához szükséges adatok beszerzése céljából - amennyiben az a tényállás tisztázása érdekében szükséges - a foglalkoztatótól, más adatszolgáltatásra kötelezettől, továbbá az egykorú iratokat őrző más személytől vagy szervezettől adatot kérhet.”

60. 2017. évi CL. törvény [Art.] 7.§ 25. pontja:

*„25. * járulék: a társadalombiztosítási járulék, az egészségügyi szolgáltatási járulék, a táppénz-hozzájárulás, továbbá a végrehajtás tekintetében a jogalap nélkül felvett és visszakövetelt társadalombiztosítási és - a társadalombiztosítási szervek által folyósított - egyéb ellátások, valamint a társadalombiztosítás ellátásainak fedezetére előírt más kötelező járulékbefizetések, ideértve a jogosulatlan kifizetőhelyi költségtérítést is, ”*

Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényege, a sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességének okai

61. A jelen alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességének oka abban áll, hogy Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdésével, Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q) cikk (2) bekezdésével, Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdésével összhangban nem álló bírói értelmezéssel az eljáró bíróság kizárta, hogy a referencia időszakban az Egyesült Királyságból származó jövedelem képezhesse az Mmtv. szerinti havi átlagjövedelem meghatározását.

Ezzel a jogértelmezéssel a felülvizsgálati bíróság ítélete nem biztosítja a szociális biztonságot és mindezeket nem valósítja meg a törvényekben előírt szociális intézmények rendszerével.

Továbbá nem valósul meg a nemzetközi jog és a magyar jog összhangja, sérülnek a szerzett és az egyenlő bánásmóddhoz fűződő jogaim, ezáltal az Alaptörvényünkben írt európai népek jóléte és biztonsága sem tud kiteljesedni, hivatkozva az Alaprendelet (4), (5), (13), (14) bekezdései és az Alaprendelet 4. cikkére.

62. Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdései:

*„(1) * Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.*

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg. ”

63. Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q) cikk (2) bekezdése:

„(2) Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

64. Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdése:

„(1) Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében. ”

65. Alaprendelet (4), (5) bekezdései:

„(4) Fontos a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása és kizárólag egyetlen koordinációs rendszer kidolgozása.

(5) Egy ilyen koordináció keretében a Közösségen belül biztosítani kell a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.”

66. Alaprendelet (13), (14) bekezdései:

„(13) A koordinációs szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a **Közösségen belül mozgó munkavállalók**, valamint eltartottaik és túlélő hozzátartozóik **megtartsák szerzett jogaikat és előnyeiket, valamint ezek várományát.**

(14) E célkitűzéseket különösen a különböző nemzeti jogszabályok szerint figyelembe vett, az ellátáshoz való jogosultság megszerzéséhez és fenntartásához, valamint az ellátások összegének kiszámításához szükséges időszakok összesítésével, továbbá a rendelet hatálya alá tartozó különböző csoportokba tartozó személyek számára nyújtott ellátásokkal kell elérni.”

67. Alaprendelet 1. Cím, 1. cikk t) bekezdése:

„t) „biztosítási idő”: **az a járulékfizetési időszak**, szolgálati idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek;”

68. Alaprendelet 4. cikk:

„**Egyenlő bánásmód**

E rendelet eltérő rendelkezései hiányában az e rendelet hatálya alá tartozó személyeket bármely tagállam jogszabályai szerint ugyanolyan jogok illetik meg, és ugyanolyan kötelezettségek terhelik, mint az adott tagállam állampolgárait.”

69. Magyarország Alaptörvénye 28. cikke:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

70. A T. Kúria a referencia időszak (2016.01.01 – 2016.12.31) vonatkozásában havi átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként határoz meg, miközben két uniós tagországban egymást követően, folyamatosan az adott ország társadalombiztosítási rendszerében biztosított voltam, 2016.01.01.-2016.11.20. – utolsó hivatalos munkanapom P45 dokumentum szerint 2016.11.20. napja, a novemberi fizetési bizonylat dátuma szerint 2016.11.23. napja – időszakban az Egyesült Királyságban álltam munkaviszonyban, amely tény, bizonyítékokkal alátámasztva (havi szintű fizetési bizonylatokkal, az Egyesült Királyság által kibocsátott - HM Revenue & Customs - P45 és P60 dokumentumokkal), többször benyújtásra kerültek a Budapest Főváros Kormányhivatalának. Az E205 UK igazolás szerint az Egyesült Királyságban 2006. április 06. és 2016. április 05. napja közötti időszakban 3968 nap biztosítási időt szereztem, ezen biztosítási napjaim számának a helyreigazítása a 2016.04.05-2016.11.20 közötti időszak tekintetében a mai napig nem történt meg.

Hazaköltözésem után Magyarországon a novemberi tb. díját befizettem, majd 2016 decemberétől foglalkoztatott voltam Magyarországon. Fentiekben leírt tények bizonyítására, ezen dokumentumokat újból csatolom.

71. Az Egyesült Királyságban az adóév április elejétől következő év április elejéig tart, valószínűleg tartom, hogy Budapest Főváros Kormányhivatala 2017 áprilisi hónapot követően nem frissítette az Egyesült Királyság partnerszervétől a személyemre vonatkozó biztosítási napjaim számát, vagy amennyiben megpróbálta, de ezen adatokat az Egyesült Királyság megtagadta kiadni joghatóság hiányára hivatkozva, jogszabálysértést követett el, különösen, hogy angol állampolgársággal is rendelkezem. Fontos ezen napok Egyesült Királyság általi leigazolása, mivel referencia időszakról van szó, továbbá a későbbi nyugdíjszámításnál is fontos szerepe lehet.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

72. A Kúria ítéletében a „Tényállás” [1] fejezetének utolsó bekezdése rögzíti: „Az ellátás összegének meghatározása az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja és az EK rendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontja együttes értelmezésével történt.”

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.K.28.549/2019/7. ügyszámú ítéletében az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontját a 44. cikk nem rendeli alkalmazni az „A” típusú jogszabályok hatálya alá tartozó személyekre.

73. Az Alaprendelet 46. cikke is egyértelműen leírja, hogy az a személy, aki egymást követően vagy váltakozva két, vagy több olyan tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozott, amelyek közül legalább az egyik nem alkalmaz A típusú jogszabályokat, az 5. fejezet szerint jogosult ellátásokra, amely fejezetet értelemszerűen kell alkalmazni, a (3) bekezdés figyelembevételével.

Az Alaprendelet 56. cikk (1) bekezdés c) pont i) alpontja az 5. fejezethez tartozik.

Álláspontom szerint az ellátásom meghatározása céljából a fentiekben írtak szerint a tisztelt Kúria nem a megfelelő EK rendelet jogszabályát alkalmazta az ítéletének a meghozatalakor.

74. A Kúria ítéletében „A Kúria döntése és jogi indokai” [18] fejezetében rögzíti, hogy jelen ügyben alkalmazni kell az Mmtv. 1. § (1) bekezdését, és ezáltal a 883/2004/EK rendeletet, valamint az ehhez kapcsolódó konkrét eljárási szabályokat tartalmazó 987/2009/EK rendeletet. Az Alaprendeletben és a Végrehajtási Rendeletben írtakkal szemben, a [19] fejezetben a t. Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az Mmtv. szerinti „A” típusú jogszabályi körbe tartozó rehabilitációs ellátás és rokkantsági ellátás összege nem függ az előzetes biztosítási idő mértékétől, véleménye szerint „ez csupán az ellátásokra való jogosultság megállapítása során figyelembe vett tényező. Ezért Magyarországon az EGT államban szerzett biztosítási idő számítására és a jogosultsághoz történő beszámításra csak annyiban van szükség, amennyiben a jogosultság megállapításához a magyar biztosítási idők nem elégségesek.”

Továbbá úgy látja, hogy az uniós rendeletek figyelembevételével az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő

Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett. Kiemeli az Mmtv. 2. § (2) bekezdés kivételt jelentő eseteit.

75. Meggyőződésem, hogy a t. Kúria jogértelmezése nem tükrözi az Alaptörvény, az Alaprendelet, a Végrehajtási Rendelet és az Mmtv. jogalkotóinak szándékát, hivatkozok a jelen beadvány – Alaptörvény és a rokkantsági ellátással összefüggő jogszabályok alkalmazandó rendelkezései – részében felsorolt vonatkozó jogszabályaira.

Ha az Egyesült Királyságban történt volna meg a leszázalékolásom, akkor a nekem járó - járulékok vonásával keletkezett - biztosításom után, megkaptam volna a ténylegesen engem megillető rokkantsági ellátásom összegét.

Jelen alkotmányjogi panasszal sérelmezett bírói döntés esetében sérül az egyenlő bánásmód alapelve is.

76. Alaprendelet (4), (5) bekezdései:

„(4) Fontos a nemzeti szociális biztonsági jogszabályok különleges sajátosságainak tiszteletben tartása és kizárólag egyetlen koordinációs rendszer kidolgozása.

(5) Egy ilyen koordináció keretében a Közösségen belül biztosítani kell a különböző nemzeti jogszabályok szerinti egyenlő bánásmódot az érintett személyek számára.”

77. Az Alaprendelet 44. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy az ellátásokra kizárólag annak a tagállamnak az intézményétől vagyok jogosult, amelynek jogszabályait akkor alkalmazták, amikor a munkaképtelenséget követően a rokkantság bekövetkezett, de ez nem zárja ki egy másik tagállamban szerzett jövedelem figyelembevételét, hivatkozok az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdéseire.
78. Az Alaprendelet III Cím, 21. cikk (2), (3), (4) bekezdései és a Alaprendelet 1. Cím, 1. cikk t) bekezdésében a „biztosítási idő” jelentésében írtak is azt a tényt bizonyítják, hogy a járulékfizetési időszakokat nem lehet elkülöníteni egymástól oly módon, hogy az időszak(oka)t figyelembe veszem, de a vele együtt keletkező járulékfizetést és jövedelmet nem.

Alaprendelet III Cím:

„AZ ELLÁTÁSOK EGYES CSOPORTJAIIRA VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Betegségi, anyasági és azzal egyenértékű apasági ellátások

1. szakasz

Biztosított személyek és családtagjaik, a nyugdíjasok és családtagjaik kivételével”

„Section 1

**Insured persons and members of their families,
except pensioners and members of their families”**

A fentiekben látható a 883/2004/EK rendelet III Címében angolul írt Section 1 fejezet alatti cím, a magyar fordításhoz képest egyértelműbben fogalmaz.

79. Alaprendelet 21. cikk (2), (3), (4) bekezdései:

Pénzbeli ellátások

(2) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat az átlagjövedelem vagy az átlagos járulékalap alapján kell kiszámítani, az átlagos jövedelmet vagy átlagos járulékalapot kizárólag az említett jogszabályok szerint szerzett időszakban igazoltan kifizetett jövedelem vagy alkalmazott járulékalapok alapján határozza meg.

(3) Azon tagállam illetékes intézménye, amely tagállam jogszabályai előírják, hogy a pénzbeli ellátásokat a szokásos jövedelem alapján kell kiszámítani, kizárólag a szokásos jövedelmet, vagy adott esetben az említett jogszabályok szerint szerzett időszaknak megfelelő szokásos jövedelem átlagát veszi figyelembe.

(4) A (2) és (3) bekezdést értelemszerűen kell alkalmazni azokra az esetekre, amikor az illetékes intézmény által alkalmazott jogszabályok egy meghatározott referenci-időszakot állapítanak meg, amely a szóban forgó esetben részben vagy egészben megfelel az érintett személy által egy vagy több másik tagállam jogszabályai alapján szerzett időszakoknak.

80. A t. Kúria a [19] részében a következőket állapítja meg: „Az uniós rendeletek alapján az ellátást az egyéb jogosultsági feltételek teljesülése esetén is csak akkor kell megállapítani, ha az igénylő Magyarországon legalább egy év biztosítási időt szerzett.”

Tisztelettel megjegyzem, hogy a biztosítási idő tekintetében mind az Mmtv., mind az Art. jelen ügygel kapcsolatos jogszabályaiban, nem találtam Magyarországra utalást vagy célzást, amennyiben megtalálható lenne, ütközne az Alaprendelet és a Végrehajtási Rendelet ide vonatkozó jogszabályaival.

81. Az Mmtv. havi átlagjövedelemről szóló 1.§ (2) bekezdés 3.pontja nem részletezi, hogy melyik ország vagy országok vonatkozásában veszi figyelembe a pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelmet. Amennyiben megfigyeljük az Mmtv. 1.§ (2) bekezdés 3.pont jogszabályi környezetét - az Mmtv. 1.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés 2.pontja, 4. pont b) bekezdése - az unióra utalást találjuk meg bennük. Jelen ügygel kapcsolatosan mindezen jogszabályokban írtakkal szemben a t. Kúria, csak a Magyarországon minimum 1 év biztosítási idő szerzése esetén állapítja meg az ellátást.

82. A t. Kúria ítéletének [24] részében írtak szerint, „**kizárólag** a magyar jogszabályok (Mmtv.) alapján” kell megállapítani a rokkantsági ellátásom összegét, de ezáltal Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdéseiben, Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q cikk (2) bekezdésében írtak alapján a szociális biztonság nyújtására való törekedés, a nemzetközi jog és a magyar jog összhangja nem tud teljesülni.

A hivatkozott EU rendeletek közvetlen hatállyal bírnak, azok közvetlenül alkalmazandóak a Magyarországon folyamatban lévő ügyek vonatkozásában, az azokban foglalt szabályokat tehát a magyar hatóságoknak is alkalmazniuk kell.

A Kúria által írt [25], [26], [27], [28] részekkel szembeni álláspontom alapját a következő jogszabályi hivatkozások is tartalmazzák:

Magyarország Alaptörvénye 28. cikke, az Alaprendelet (5) bekezdése, Alaprendelet (13), (14) bekezdései, Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdései, Alaprendelet 21. cikke, Mmtv. 1.§ (2) bekezdése, Alaprendelet 4. cikke, Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdése.

83. A t. Kúria a döntés elvi tartalmában feltételes módban ír: „A referencia időszakban az Egyesült Királyságból származó jövedelem nem képezi az Mmtv. szerinti havi átlagjövedelem meghatározásához szükséges számítás alapját, amennyiben az nem minősül az Art. hatálya alá tartozó pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelemnek. Ilyen esetben ...”

Ha a t. Kúria nem tudja eldönteni, hogy az Art. hatálya alá tartozik-e vagy sem, miért utasít el? Amennyiben nem tartozna az Art. hatálya alá és ezen okból kifolyólag nem veszi figyelembe az unió egyik tagországában szerzett járulékok vonásával keletkezett jövedelmet, ugyancsak ütközne a jelen beadvány – Alaptörvény és a rokkantsági ellátással összefüggő jogszabályok alkalmazandó rendelkezései – részében felsorolt, vonatkozó jogszabályaival.

84. Súlyosan csorbultak a szerzett jogaim, valamint a (EGT) Közösségen belül az egyenlő bánásmódhoz való jogom, mindezekből adódóan a szociális biztonság nyújtására való törekedés megvalósulása - a szerzett jogaim következményeként annak előnyeivel és várományaival együtt - nem valósult meg.

A rokkantsági ellátásom összegének számításakor, alapvető alkotmányjogi jelentőségű jogaim sérültek, a t. Kúria átlagjövedelemmel nem rendelkező személyként vesz figyelembe, annak ellenére, hogy két uniós tagországban egész életemben dolgoztam leszázalékolásomig.

85. Álláspontom szerint az alábbi jogszabályok a „közjónak” megfelelő értelmezése nyújt alapot az Alaptörvényünkben írtak összhangjára:

Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdéseire, Magyarország Alaptörvénye, Alapvetés fejezet Q) cikk (2) bekezdésére, Magyarország Alaptörvénye E) cikk (1) bekezdésére, valamint az Alaprendelet (4), (5) bekezdéseire, az Alaprendelet (13), (14) bekezdéseire, az Alaprendelet 5. cikk a), b) bekezdéseire és az Alaprendelet 4. cikkére hivatkozva.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a t. Kúria ítéletének alkotmány-ellenességét állapítsa meg és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

86. Magyarország Alaptörvénye 28. cikke:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

87. A t. Kúria ítéletét követően jelenlegi ellátásom alapján Magyarország Alaptörvénye XIX. cikk (1), (2) bekezdéseire hivatkozva - húsz százalékos egészségi állapottal, daganatos betegként - az alapösszeg ötven százalékanak megfelelő rokkantsági ellátás folyósításával, mint kétgyermekes apa, nem érzékelem a szociális biztonságra való törekedést

megteremtését, törvényben meghatározott támogatásomat a fizetett biztosításom után nem kaptam meg.

A fentiekre tekintettel kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy jelen alkotmányjogi panaszomat befogadni és annak tárgyában a kérelmemnek megfelelő döntést hozni szíveskedjék!

Tisztelettel:

indítványozó
Tordai Szilárd László

Mellékletek:

- 1 pld alkotmányjogi panasszal támadott jogerős ítélet
- 1 pld adatkezelési nyilatkozat
- 1 pld személyazonosító igazolvány, lakcímkártya, adó, tb kártya másolata
- 1 pld-ban nagy-britanniai 11 hav fizetési bizonylat
- 1 pld nagy-britanniai P60 - 2016. adóévi kivonat
- 1 pld nagy-britanniai P60 - 2017. adóévi kivonat
- 1 pld nagy-britanniai P45 – munkahely megszűnését igazoló dokumentum
- 1 pld E205 UK dokumentum
- 1 pld biztosítási idő adatlap
- 1 pld Bejelentő lap TAJ számmal rendelkező magyar állampolgár részére
- 1 pld Bejelentő lap TAJ számmal rendelkező személy részére
- 1 pld 2016. novemberi hónapra vonatkozó egészségbiztosítási nyilatkozat befizetésről
- 1 pld 2016. decemberi hónapra vonatkozó adatszolgáltatás pénzbeli egészségbiztosítási járulékról